

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

mint felülvizsgálati bíróság

Mfv. III.10.364/2009/4.szám

Munkaügyi bíróság	
Ügyazonosító	2010-03-20
Tárgy: KÖZTÉR	
Jelölés: ...	

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Független Rendőr Szakszervezet (Ügyintéző: dr. Tordai Gábor, 1388 Budapest, Pf. 52.) által képviselt

felperesnek a dr. Horváth Sándor Ágoston jogtanácsos által képviselt ORFK Humánigazgatási Szolgálat Nyugdíjmegállapító Osztály (1903 Budapest, Pf. 314.) alperes ellen szolgálati idő beszámítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 30.M.3909/2008. szám alatt indított és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2008. december 1. napján kelt 30.M.3909/2008/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 30.M.3909/2008/5. számú ítéletét az alperes 72-56/1382/2008. számú, és a Magyar Köztársaság Igazságügyi és Rendészeti Minisztere IRM/AKHFO/1463-2/2008. számú határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - 15 nap alatt - 20.000 (húszezer) forint elsőfokú bírósági és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárásban felmerült illeték a magyar államot terheli.

I n d o k o l á s

A Miskolci Rendőrkapitányság vezetője
számú Parancsával

szolgálati viszonyát

Független Rendőr Szakszervezet
Központi Szervezési Osztály

2010 JÚN 01
A: FK 92

É305-51/413-2007. *TK*

Teljesítés: H-37-H/2010.

Mfv. III.10.364/2009/4.szám

megszüntette felmentéssel a fogyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. tv. (Hszt.) 53. § c) pontja és az 56. § (2) bekezdés a) pontja alapján 2007. december 31. napjával, 31 év 3 hónap és 22 nap szolgálati idő figyelembe vétele mellett.

Az alperes 2008. március 10-én kelt 72-56/1382/2008. számú határozatában rendelkezett a felperes szolgálati nyugdíjának megállapításáról. E határozatot a felperes fellebbezése folytán eljárt, a Magyar Köztársaság Igazságügyi és Rendészeti Minisztere a 2008. május 20-án kelt IRM/AKHFO/1463-2/2008. számú határozatával helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperesi, illetve a másodfokú határozatok hatályon kívül helyezését, a részére 2007 januárjában kifizetett jubileumi jutalomnak a nyugdíj összegébe való beszámításával, új határozat meghozatalára való kötelezését kérte.

Keresete indokaként arra hivatkozott, hogy 2006. évtől kezdődően jogosulttá vált a szolgálati ideje 1,2-szeres szorzóval való kedvezményes számítására és így 2006. október 20-án kellett volna részére a 30 éves jubileumi jutalmát kifizetni, erre azonban csak 2007 januárjában került sor. Kétségtelen, hogy jogszabály szerint a munkáltatónak egy évben csak egyszer kell a kedvezményes szolgálati időt megállapítania, ezért mulasztást nem követett el, amikor a jutalmat csak 2007 januárjában fizette ki, ez az időpont viszont a nyugdíjazás időpontját figyelembe véve a 365 napos időtartamon belül esik, tehát a nyugellátás alapjául szolgáló illetménybe be kell számítani a jubileumi jutalom összegét is.

Az alperes a támadott határozatokban foglalt indokok alapján kérte a kereset elutasítását. Utalt arra, hogy a felperes esetében az 1996. és 1997-es éveknek az 1,2-szeres szorzóval való számítása miatt történt szolgálati idő beszámítás okozta az idők átrendeződését, ami befolyásolta a felperes jubileumi jutalomra való jogosultságát és a nyugdíja megállapítását is.

A nyugdíj-megállapító határozat jogszerűségét illetően azzal érvelt, hogy a nyugdíjszámítás rendjét nem a kifizetés, hanem a jogosultság időpontja határozza meg, e tekintetben az adózásra és a járulékokra vonatkozó jogszabályok nem mérvadók. Az alperesnek a 2006. október 20-án esedékessé vált, 2007 januárjában kifizetett

Mfv. III.10.364/2009/4.szám

jubileumi jutalmat nincs módja figyelembe venni, hiszen a jogosultságra való esedékesség időpontja kívül esik az elszámolás alapjául szolgáló 365. napon.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 2008. december 1. napján kelt 30.M.3909/2008/5. számú ítéletével a felperes kérését elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes szolgálati idejének kezdő időpontja a kedvezményes 1,2-szeres szorzóval való számítás miatt módosult.

A felperes már 2006-ben jogosulttá vált a 30 évi jubileumi jutalomra, a szolgálati idő módosulása miatt azonban ennek kifizetésére csak 2007-ben került sor. Ítéletében a Hszt. 183. § (1) bekezdését értelmezve arra a következtetésre jutott, hogy a szolgálati nyugdíj összegének megállapítására vonatkozó határozat jogszerű.

A nyugdíj összegét a szolgálati viszony megszűnését közvetlenül megelőző 365 nap alatt elért juttatások figyelembevételével kell megállapítani. A normaszövegben az „elért” szó a juttatásra való jogosultság megnyílását, a jogosultság elérését jelenti, ezért a 2007-ben kifizetett jubileumi jutalmat az alperes helyesen nem számította be a nyugdíj összegébe.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelemmel őit, amelyben - jogszabálysértésre hivatkozva - kérte annak hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, valamint költségei megtérítését.

Kifogásolta, hogy a munkaügyi bíróság a Hszt. 183. § (1) bekezdése alkalmazása - az „elért” szó értelmezése - során téves jogi következtelést vont le és figyelmen kívül hagyta azt, hogy a 30 éves szolgálati idő után járó jubileumi jutalomra az 1,2-szeres szorzó alkalmazásával történt szolgálati idő növekedésével vált jogosulttá, amit ténylegesen 2007 januárjában fizettek ki, de még az év végi elszámolás időpontja is 365 napon belül van.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult.

Az alperes kifejtette, hogy a támadott határozatok meghozatala során a felperes szolgálati idejét a kedvezményes szorzó alkalmazásával a 9/1997.(II.12.) BM

Mfv. III.10.364/2009/4.szám

rendelet (BM rendelet) 57. § (1) bekezdése alapján határozták meg és a Hszt. 329. §-a szerinti kedvezményesen számított szolgálati időket folyamatosan úgy kell nyilvántartani, hogy évente, illetve az erre jogosító szolgálati viszony végén rögzíteni kell és a szolgálati viszony kezdetét újíólag meg kell állapítani. A (2) bekezdés alapján minden év végén a szolgálati viszony kezdő időpontjához a kedvezményesen számított szolgálati idő tartamát hozzá kell adni, és ezen módosítást évente parancsban kell rögzíteni. Ez nem zárja ki azt, hogy év közben a folyamatosan számolt és figyelemmel kísért szolgálati idő kezdő időpontja alapján rendelkezzenek a jubileumi jutalom kifizetéséről.

Utalt az alperes a Hszt. 110. § (2) bekezdésében írt rendelkezésre, miszerint a jubileumi jutalom a szolgálati viszonyban töltött idő elérésének napján esedékes, illetve a BM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdésében írtakra, amely a jubileumi jutalom esedékességére tartalmaz szabályozást visszautalva a Hszt. 110. § (2) bekezdésében törvényben megfogalmazott rendelkezésre.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Legfelsőbb Bíróságnak a felülvizsgálati kérelemben felhozott kifogások alapján elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy a jogerős ítélet alkalmas-e az érdemi felülbírálatra.

Mivel a munkaügyi bíróság eljárási szabálysértés nélkül hozta meg ítéletét, ezért az ítélet alkalmas az érdemi felülbírálatra.

Vizsgálta a Legfelsőbb Bíróság a jubileumi jutalom beszámíthatósága tárgyában hozott ítéleti döntést és megállapította, hogy az ítélet azért jogszabálysértő, mert a munkaügyi bíróság - a Hszt. 103. § (1) bekezdése értelmezésével - téves jogi következtetést vont le a szolgálati nyugdíj megállapításáról rendelkező határozat jogszerűségére vonatkozóan az által, hogy a normaszövegben az „elért” kifejezést a juttalásra való jogosultság megnyílásával azonosította.

Paradat, hogy a felperes 2006-ban jogosultságot szerzett a 30 éves jubileumi jutalomra, ez azonban csak a szolgálati

Mfv. III.10.364/2009/4.szám

idő kedvezményes elszámolásának eredményeként nyert tisztázást, ezért a kifizetésre 2007-ben, az akkor irányadó szabályok szerint számított összegben került sor.

A Hszt. 183. § (1) bekezdése a szolgálati nyugdíj összegét a szolgálati viszony megszűnését közvetlenül megelőző 365 nap alatt a szolgálati viszony keretében elért illetménynek és illetmény jellegű juttatásoknak a havi átlaga alapján rendeli megállapítani. E rendelkezés - a Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint - a tény bekövetkeztéhez, az elért tényéhez köti a juttatások beszámíthatóságát, tehát ahhoz az állapothoz, amikor az érintett személy a juttatáshoz ténylegesen hozzájutott. Ezt az értelmezést támasztja alá a szolgálati nyugdíj összegének számítására vonatkozó jogszabályi szövegekörnyezet is.

A Hszt. 181. § (3) bekezdése általános szabályként rendelkezik arról, hogy a szolgálati nyugdíj megállapítása során - a Hszt.-ben foglalt eltérésekkel - alkalmazni kell a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) rendelkezéseit. A Hszt. 183. § (2) bekezdése alapján a szolgálati nyugdíj összegének kiszámításánál alkalmazni kell a társadalombiztosítási jogszabályokban az öregségi nyugdíj megállapításánál előírt korlátozásokat.

A Tny. 22. § (1) bekezdése az öregségi nyugdíj összegét az ott meghatározott (a Hszt.-től eltérő) időszakban „elért (kifizetett) - a kifizetés idején érvényes szabályok szerint nyugdíjjárulék alapjánul szolgáló -, a személyi jövedelemadót is tartalmazó, csökkentés nélküli bruttó kereset, jövedelem havi átlaga alapján” rendeli meghatározni.

A Tny. 22. § (1) bekezdése - szemben a Hszt.-vel - egyértelmű abban, hogy a nyugdíj összegbe való beszámítás az elért, a kifizetés tényéhez, azaz a tényleges hozzájutáshoz kötött. A Tny. kiegészítő (mögöttes) rendelkezése alapján, figyelemmel arra is, hogy e tekintetben nincs ok a hivatásos állomány esetében való eltérő értelmezésre, a felperes jogosult a részére 2007-ben kifizetett jubileumi jutalomnak a szolgálati nyugdíja összegét meghatározó összilletmény alapba való beszámítására, ezért az alperes ezzel ellentétes tartalmú határozata törvénytört.

Mfv. III. 10. 364/2009/4. szám

Megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy a Hszt. 183. § (1) bekezdése fenti értelmezés mellett szól az is, hogy hasonló szabályozást, a ténylegesen megkapott illetmények beszámítására vonatkozó rendelkezést tartalmazott a korábban hatályos Hszt. (a fegyveres erők és a fegyveres testületek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 1971. évi 10. törvényerejű rendelet) felhatalmazása alapján kiadott, a fegyveres erők és a fegyveres testületek hivatásos állományú tagjainak nyugdíjáról szóló 22/1971. (VI.1.) Korm. rendelet 19. § a is. Utal továbbá a Legfelsőbb Bíróság a KGD 1996.185. eseti döntésre, amely a nyugdíj alapjának meghatározása során az „elért kereset” fogalmát ténylegesen elért és kifizetett keresetként értelmezte.

A jelen jogvita elbírálása során a felperes azon hivatkozásának, hogy az „esedékesség” és „kifizetés” ideje mikor következett be, illetve hogy az év végi kedvezményes szolgálati idő elszámolása miként értékelendő a 365 napon belüli elért átlagjövedelem szempontjából, nem bír jelentőséggel, mert a Legfelsőbb Bíróság töretlen gyakorlata az, hogy a kifizetés ténye és pontos időpontja határozza meg a nyugdíj alapjául szolgáló alapilletménybe való beszámíthatóságot (BH 2010/48.).

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét - a közigazgatási határozatokra is kiterjedően - a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Az alperes köteles a munkaügyi bírósági és a felülvizsgálati eljárásban felmerült felperesi költséget a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján megfizetni.

Az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2010. április 12.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

